

Jiří Coufal

Možnosti zdůvodnění etických zásad pro zacházení s počatým lidským životem

Diplomová práce předložená na KTF UK 29.4.2009

Posudek vedoucího práce

Předmětem a smyslem předložené práce není tvrzení předepisující, jak je třeba s počatým lidským životem zacházet, nýbrž právě možnosti zdůvodnění etických zásad. To autor práce činí s vybroušenou erudicí, aniž by se dopouštěl nemístného moralizování. Odborná úroveň jeho práce je doložena jeho vysokou teologickou, filosofickou i biologickou informovaností o dané problematice i úctyhodným seznamem zpracované literatury obnášejícím 11 stran. Na použité literatuře ovšem není autor nekriticky závislý. Myšlenky použité literatury pouze nereprodukuje, nýbrž zaujímá k ní samostatný postoj, případně i kritický (např. str. 42 dole – kritika Fuchsovy teorie).

Uctivý avšak případně i kritický postoj zaujímá autor i vůči některým tvrzením církevních dokumentů, když např. na str. 58 podotýká, že tvrzení o mravní nepřijatelnosti umělých technik oplodnění „není dobře možné mimo rámec teologie“.

Za nejvýznamnější části práce je možno považovat kapitoly první a čtvrtou, které se přímo zabývají teologicko etickými otázkami. První kapitola se zabývá pojmem „počatý lidský život“ z hlediska Písma, církevní tradice a nauky, teologie a filosofie a také empirických věd. Čtvrtá kapitola pak probírá možnosti jak zdůvodnit etický zásady, podle kterých je třeba s počatým lidským životem zacházet.

Zbylé dvě kapitoly se věnují otázkám spíše biologicko lékařským a právním.

Autor práce postupuje s metodickou poctivostí. Netvrdí víc, než co lze prokázat. Např. na otázku, zda lze počátek existence člověka ztotožňovat v pohledu Nového zákona s „okamžikem početí“, říká velmi přesně, že „kladná odpověď se jeví jako velmi pravděpodobná“ (str. 13).

Přes důslednou metodickou ujasněnost se autor nevyhnul některým tvrzením, která nejsou beze všeho přijatelná. Mluví např. opakovaně o „okamžiku početí“, přestože je známo, že početí není okamžikem, nýbrž procesem trvajícím desítky hodin. Na jeho omluvu je snad možno uvést, že stejné nepřesnosti, která však má velkou závažnost, se dopouštějí i církevní dokumenty.

Formulace textu je promyšlená a přesná, po formální stránce není proti práci námitek.

Práci lze považovat za vzorovou ukázkou, jak by diplomová práce měla vypadat. Doporučuji ji k obhajobě.

Libor Ovečka, vedoucí práce